

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2020. május 7.(*)

„Előzetes döntéshozatal – Adózás – Hozzáadottértékadó (héta) – 2006/112/EK irányelv – 44. cikk – 282/2011/EU végrehajtási rendelet – A 11. cikk (1) bekezdése – Szolgáltatásnyújtás – A teljesítés helye – Az »állandó telephely« fogalma – Héaalany – Egy harmadik állambeli társaság valamely tagállamban található leányvállalata”

A C-547/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (wrocławiai vajdasági közigazgatási bíróság, Lengyelország) a Bírósághoz 2018. augusztus 23-án érkezett, 2018. június 6-i határozatával terjesztett elő

a **Dong Yang Electronics sp. z o.o.**

és

a **Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, I. Jarukaitis, Juhász E. (előadó), M. Ilešić és C. Lycourgos bírák,

előtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. szeptember 5-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Dong Yang Electronics sp. z o.o. képviselőjében M. Goj, T. Dziadura, I. Rymanowska és D. Pokrop doradcy podatkowi,
- a Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu képviselőjében M. Kowalewska, J. Grzebyk, B. Kołodziej és T. Wojciechowski,
- a lengyel kormány képviselőjében B. Majczyna és A. Kramarczyk – Szaadzińska, meghatalmazotti minőségben,
- az Egyesült Királyság kormánya képviselőjében F. Shibli, D. Thorneloe és J. Kraehling, meghatalmazotti minőségben, segítők: R. Hill barrister,

– az Európai Bizottság képviselőjében M. Siekierzyńska és N. Gossement, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2019. november 14-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2008. február 12-i 2008/8/EK tanácsi irányelvvel (HL 2008. L 44., 11. o.) módosított, a közös hozzáadottértékadórendszerrel szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.; a továbbiakban: 2006/112 irányelv) 44. cikkének és a 2006/112 irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló, 2011. március 15-i 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2011. L 77., 1. o.) 11. cikke (1) bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Dong Yang Electronics sp. z o.o. (a továbbiakban: Dong Yang) és a Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (a wrocław-i adóhivatal igazgatója, Lengyelország) között ez utóbbinak a Dong Yangot hozzáadottértékadó (héa) utólagos megfizetésére kötelező határozata tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A szabadkereskedelmi megállapodás

3 Az Unió nevében a 2010. szeptember 16-i 2011/265/EU tanácsi határozattal (HL 2011. L 127., 1. o.) jóváhagyott, egyrészt az Európai Unió és tagállamai és másrészt a Koreai Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás a 7. A. 2. mellékletében található táblázat második oszlopában „A letelepedés típusai” cím alatt a következőket mondja ki:

„PL: A pénzügyi szolgáltatások kivételével nincs kötelezettségvállalás a fióktelepekre. Koreai befektetők csak betéti társaság, korlátolt felelősségű részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság és részvénytársaság formájában kezdhetnek meg és folytathatnak gazdasági tevékenységeket (jogi szolgáltatások esetében pedig csak bejegyzett társulás és betéti társaság formájában).”

A 2006/112 irányelv

4 A 2006/112 irányelvnek „Az adóztatandó ügyletek teljesítési helye” című V. címe alatt „A szolgáltatásnyújtás teljesítési helye” című 3. fejezet tartalmazza ezen irányelv 44. cikkét, amely a következőképpen rendelkezik:

„Az adóalany – aki ilyen minőségében jár el – részére nyújtott szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye van. Mindazonáltal, amennyiben ezen szolgáltatásokat az adóalany olyan állandó telephelye részére nyújtották, amely a gazdasági tevékenységének székhelyétől eltérő helyen van, ezen szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol az állandó telephely található. Ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást igénybe vevő adóalany állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.”

5 A 282/2011 végrehajtási rendelet 11. cikke a következőket írja el?:

„(1) A 2006/112/EK irányelv 44. cikkének alkalmazásában – az e rendelet 10. cikkében említett, gazdasági tevékenység székhelyének kivételével – »állandó telephely« bármely olyan telephely, amely a személyi és tárgyi feltételek tekintetében kellően állandó jelleggel és megfelel szervezetten rendelkezik a szükségleteinek kielégítésére igénybe vett szolgáltatások fogadásához és használatához.

[...]

(3) Az a tény, hogy valamely telephely hálázatosítószámmal rendelkezik, önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy az adóalany állandó telephellyel rendelkezik.”

6 E rendelet 22. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az igénybevevő azon állandó telephelyének meghatározása érdekében, amely részére a szolgáltatást nyújtják, a szolgáltatásnyújtó megvizsgálja az általa nyújtott szolgáltatás jellegét és igénybevételét.

Amennyiben a nyújtott szolgáltatás jellege és igénybevétele nem teszi lehetővé, hogy a szolgáltatásnyújtó azonosítsa azt az állandó telephelyet, amely részére a szolgáltatást nyújtja, akkor a szolgáltatásnyújtó ezen állandó telephely azonosításához különösen azt vizsgálja meg, hogy a szerződésben, illetve a megrendelőlapra szereplő információk, valamint az igénybevevő tagállama által az igénybevevőnek kiadott és az igénybevevő által a szolgáltatásnyújtóval közölt hálázatosítószám alapján az állandó telephely-e a szolgáltatás igénybevevője, és hogy az állandó telephely fizet-e a szolgáltatásért.

Amennyiben a szolgáltatás igénybevevőjének azon állandó telephelye, amely részére a szolgáltatást nyújtják, e bekezdés első és második albekezdése alapján nem határozható meg, vagy amennyiben a 2006/112/EK irányelv 44. cikkének hatálya alá tartozó szolgáltatásokat olyan szerződés keretében nyújtják az adóalanyoknak, amely meg nem határozható vagy nem számszerűsíthető módon egy vagy több szolgáltatást tartalmaz, a szolgáltatásnyújtó jogosan tekintheti úgy, hogy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az, ahol az igénybevevő székhelye van.

(2) E cikk alkalmazása nem érinti az igénybevevő kötelezettségeit.”

A lengyel jog

7 A 2004. március 11-ii ustawa o podatku od towarów i usług (a termékeket és a szolgáltatásokat terhelő adóról szóló törvény; Dz. U. 2011. évi 177. száma, 1054. alszám) alapügyben alkalmazandó változata 28b. cikkének (1)–(3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A (2)–(4) bekezdésre és a 28e. cikkre, a 28f. cikk (1) és (1a) bekezdésére, a 28 g. cikk (1) bekezdésére, a 28i. cikkre, a 28j. cikk (1) és (2) bekezdésére és a 28n. cikkre is figyelemmel az adóalany részére nyújtott szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást igénybevevő adóalany gazdasági tevékenységének székhelye található.

(2) Amennyiben a szolgáltatásokat az adóalany olyan állandó telephelye részére nyújtják, amely a gazdasági tevékenységének székhelyétől eltérő helyen található, e szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol ezen állandó telephely található.

(3) Amennyiben a szolgáltatást igénybe vevő adóalany nem rendelkezik az (2) bekezdés értelmében vett székhellyel vagy állandó telephellyel, a szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található.”

Az alapeljárás és az elzeteres döntéshozatalra elterjesztett kérdések

8 A Dong Yang, egy lengyel jog szerinti társaság, 2010. október 27-én szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződést kötött a Szöulban (Dél-Korea) székhellyel rendelkező, koreai jog szerinti társaság, az LG Display Co. Ltd.-vel (Korea) (a továbbiakban: LG Korea) nyomtatott áramkör-lemezeknek (*printed circuit boards*, a továbbiakban: PCB) az LG Korea tulajdonában lévő különböző anyagokból és alkatrészekből történő összeszereléséről.

9 A PCB-k elkészítéséhez szükséges anyagokat és alkatrészeket vámkezelték, majd az LG Korea leányvállalata, az LG Display Polska sp. z o.o. (a továbbiakban: LG Lengyelország) lengyel jog szerinti társaságon keresztül a Dong Yangnak szállították.

10 A Dong Yang a PCB-eket átadta az LG Lengyelországnak, amely ezeket a PCB-eket az LG Koreával kötött szerződés alapján TFT LCD modulok előállítására használta fel. E modulokat, amelyek az LG Korea tulajdonában álltak, egy másik társaság, az LG Display Germany GmbH részére szállították.

11 Az LG Lengyelország saját termelési eszközökkel rendelkezik. E társaságnak és az LG Koreának külön hazaazonosítószáma van.

12 A Dong Yang kiszámlázta a PCB összeszerelésére irányuló szolgáltatásokat az LG Koreának, melynek során úgy vélte, hogy e szolgáltatások a lengyel területen nem hazaakötelesek.

13 Az LG Korea biztosította a Dong Yangot arról, hogy Lengyelországban nem rendelkezik állandó telephellyel, és a lengyel területen nem foglalkoztat munkavállalókat, illetve ott nem rendelkezik ingatlanokkal vagy más szakai felszereléssel.

14 A wrocławi adóhivatal igazgatója úgy vélte, hogy a Dong Yang Lengyelországban PCB-összeszerelésre irányuló szolgáltatásokat nyújtott, mivel az LG Lengyelország az LG Korea állandó telephelye volt. Így az említett igazgató 2017. február 28-án a Dong Yangtól az általa 2012-ben teljesített összeszerelési szolgáltatásokra vonatkozó haza összegét követelte.

15 E határozatban a wrocławi adóhivatal igazgatója megjegyezte, hogy az LG Korea az általa létrehozott szerződéses jogviszonyok révén az LG Lengyelországot saját telephelyeként használta.

16 Hozzátette, hogy a Dong Yang nem hagyatkozhatott volna kizárólag az LG Korea azon nyilatkozatára, amely szerint nem rendelkezett állandó telephellyel Lengyelországban, hanem a 282/2011 végrehajtási rendelet 22. cikkének megfelelően meg kellett volna vizsgálnia, hogy ki volt az általa nyújtott szolgáltatások tényleges kedvezményezettje, és hogy az ilyen vizsgálat lehetővé tette volna számára annak megállapítását, hogy e kedvezményezett valójában az LG Lengyelország volt.

17 A Dong Yang azzal az indokkal indított keresetet a Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (wrocławi vajdasági közigazgatási bíróság, Lengyelország) előtt a wrocławi adóhivatal igazgatója határozatának a megsemmisítése iránt, hogy e határozat sérti a 2006/112

irányelv 44. cikkét és a 282/2011 végrehajtási rendelet 11. cikkének (1) bekezdését, valamint 21. és 22. cikkét.

18 A kérdést előterjesztő bíróság az 1985. július 4-i Berkholz ítéletre (168/84, EU:C:1985:299), az 1996. május 2-i Faaborg-Gelting Linien ítéletre (C-231/94, EU:C:1996:184), az 1997. július 17-i ARO Lease ítéletre (C-190/95, EU:C:1997:374) és a 2014. október 16-i Welmory ítéletre (C-605/12, EU:C:2014:2298) hivatkozik, amelyek az ezen irányelv 44. cikke értelmében vett „állandó telephely” fogalmára vonatkoznak. Mindazonáltal úgy véli, hogy az előtte folyamatban lévő jogvita jelentős ténybeli eltéréseket mutat. Mivel ugyanis az LG Korea székhelye harmadik államban, a jelen esetben a Koreai Köztársaságban található, e társaság nem részesül az EUM-Szerződésben biztosított szabadságokban, és nem folytathat szabadon gazdasági tevékenységet a Lengyel Köztársaság területén.

19 Tekintettel arra, hogy az ilyen tevékenység csak függő viszonyban lévő társaság révén lehetséges, a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy egy harmadik államban letelepedett társaságnak mindig lehetősége van arra, hogy befolyást gyakoroljon leányvállalatának tevékenységére, és így rendelkezzen annak forrásaival.

20 Ennélfogva a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a valamely harmadik államban letelepedett társaság lengyel területen található leányvállalatát a szolgáltatásnyújtónak – különösen a 282/2011 végrehajtási rendelet 22. cikkéből eredő kötelezettségeire tekintettel – a szolgáltatásnyújtás helyének a meghatározása céljából állandó telephelynek kell-e tekinteni, és ha igen, milyen feltételek mellett.

21 Különösen azt kívánja megtudni, hogy az állandó telephely fennállása következhet-e pusztán a leányvállalat fennállásából, vagy a szolgáltatásnyújtónak figyelembe kell vennie az anyavállalat és e leányvállalat közötti szerződéses viszonyokat. E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy az anyavállalat és a leányvállalat közötti együttműködési szerződéseket, amelyek alapján a lengyel adóhatóságok állandó telephely fennállását állapították meg, az alapeljárás alapjául szolgálótól eltérő adóeljárás keretében kötötték meg, és azok nem voltak hozzáférhetők az előbbi által érintett szolgáltatásnyújtó számára.

22 E körülmények között a Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (wrocławiai vajdasági közigazgatási bíróság), mivel szükségesnek tartotta, hogy felvilágosítást kérjen a Bíróságtól, úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Önmagában abból a tényből, hogy az Európai Unió területén kívüli székhelyű társaságnak Lengyelország területén leányvállalata van, levezethető-e a lengyelországi állandó telephely fennállása a [2006/112] irányelv 44. cikke és a [282/2011] végrehajtási rendelet 11. cikkének (1) bekezdése értelmében?

2) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén, valamely harmadik személy köteles-e arra, hogy az Európai Unió területén kívüli székhelyű társaság és a leányvállalat közötti szerződéses jogviszonyokat megvizsgálja annak megállapítása érdekében, hogy az elsőként említett társaságnak van-e állandó telephelye Lengyelországban?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

23 Két kérdésével, amelyeket együtt kell vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 2006/112 irányelv 44. cikkét, valamint a 282/2011 végrehajtási rendelet 11. cikkének (1) bekezdését és 22. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a szolgáltatásnyújtó a harmadik államban letelepedett társaság állandó telephelyének valamely

tagállam területén való fennállására következtethet kizárólag abból a tényből, hogy e társaság ott leányvállalattal rendelkezik, vagy e szolgáltatásnyújtónak az ilyen megállapítás céljából vizsgálnia kell a két jogalany közötti szerződéses viszonyokat.

24 A 2006/112 irányelv 44. cikkének első mondata akként rendelkezik, hogy az adóalany – aki ilyen minőségében jár el – részére nyújtott szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye van. Mindazonáltal e cikk második mondata elírja, hogy amennyiben e szolgáltatásokat az adóalany olyan állandó telephelye részére nyújtották, amely a gazdasági tevékenységének székhelyétől eltérő helyen van, ezen szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol az állandó telephely található.

25 A szolgáltatásnyújtások teljesítési helyének kapcsoló elvét meghatározó rendelkezések célja egyrészt az olyan joghatósági összeütközések elkerülése, amelyek kettős adóztatáshoz vezethetnek, másrészt pedig a jövedelmek adóztatása elmaradásának elkerülése (2014. október 16-ai Welmore ítélet, C-605/12, EU:C:2014:2298, 42. pont).

26 A Bíróság már kimondta, hogy bár a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének a meghatározása céljából adójogi szempontból a leghasznosabb, következképpen pedig az elsőleges kapcsoló elv az a hely, ahol az adóalany gazdasági tevékenységének a székhelye található, az adóalany állandó telephelyének figyelembevétele az ezen általános szabálytól való eltérésnek minősül, feltéve hogy bizonyos feltételek teljesülnek (2014. október 16-ai Welmore ítélet, C-605/12, EU:C:2014:2298, 53. és 56. pont).

27 E tekintetben az olyan körülmények felmerülésének megelőzése érdekében, amelyek veszélyeztethetik a közös héarendszer megfelelő működését, az uniós jogalkotó a 2006/112 irányelv 44. cikkében elírta, hogy amennyiben a szolgáltatást olyan telephely részére nyújtották, amely az adóalany állandó telephelyének minősíthető, úgy kell tekinteni, hogy a nyújtott szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol ezen állandó telephely található.

28 Azon kérdést illetően, hogy fennáll-e az említett 44. cikk második mondata értelmében vett „állandó telephely”, meg kell jegyezni, hogy e kérdést azon igénybe vevő adóalany szerint kell vizsgálni, akinek a szolgáltatást nyújtják (2014. október 16-ai Welmore ítélet, C-605/12, EU:C:2014:2298, 57. pont). E tekintetben a 282/2011 végrehajtási rendelet 11. cikkének megfelelően, az e rendelet 10. cikkében említett, gazdasági tevékenység székhelyének kivételével „állandó telephely” bármely olyan telephely, amely a személyi és tárgyi feltételek tekintetében kellően állandó jelleggel és megfelelő szervezettel rendelkezik a szükségleteinek kielégítésére igénybe vett szolgáltatások fogadásához és használatához.

29 Kétségtelen, hogy e tekintetben meg kell jegyezni, hogy a jelen ítélet 3. pontjában említett szabadkereskedelmi megállapodás a 7/A/2. mellékletében található táblázat második oszlopában „A letelepedés típusai” cím alatt olyan fenntartást állapít meg a Lengyel Köztársaság esetében, amely szerint a koreai befektetők csak betéti társaság, korlátolt felelősségű részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság és részvénytársaság formájában kezdhetnek meg és folytathatnak gazdasági tevékenységeket. E rendelkezéssel ellentétes a koreai jog hatálya alá tartozó vállalkozások azon lehetősége, hogy Lengyelországban közvetlenül folytassanak gazdasági tevékenységet.

30 Mindazonáltal nem zárható ki, hogy a Dél-Koreában letelepedett anyavállalatnak az ilyen tevékenység céljából tulajdonában álló leányvállalata a 2006/112 irányelvnek a 282/2011 végrehajtási rendelet 11. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 44. cikke értelmében véve ezen anyavállalatnak az Unió valamely tagállamában található állandó telephelyének minősülhet. Következésképpen az előző pontban említett fenntartás nincs hatással a 2006/112 irányelv 44. cikke értelmében vett „állandó telephely” fogalmának értelmezésére.

31 Emlékeztetni kell arra, hogy a valós gazdasági és kereskedelmi tartalom figyelembevétele a közös héarendszer alkalmazásának alapvető követelménye (lásd ebben az értelemben: 2019. május 2-ii Budimex ítélet, C-224/18, EU:C:2019:347, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ennélfogva valamely telephely állandó telephelynek való minősítése nem függhet kizárólag az érintett jogalany jogállásától.

32 E tekintetben lehetséges ugyan, hogy a leányvállalat az anyavállalata állandó telephelyének minősül (lásd ebben az értelemben: 1997. február 20-ii DFDS-ítélet, C-260/95, EU:C:1997:77, 25. és 26. pont), az ilyen minősítés a 282/2011 végrehajtási rendeletben, és különösen annak 11. cikkében megállapított anyagi jogi feltételektől függ, amelyeket a valós gazdasági és kereskedelmi tartalom fényében kell értékelni.

33 A fenti megfontolásokból következik, hogy a szolgáltatásnyújtó egy harmadik államban letelepedett társaság állandó telephelyének valamely tagállam területén való fennállására nem következtethet kizárólag abból a tényből, hogy e társaság ott leányvállalattal rendelkezik.

34 Azon kérdést illetően, hogy az érintett szolgáltatások nyújtója köteles-e megvizsgálni az említett társaság és leányvállalata közötti szerződéses viszonyokat annak meghatározása érdekében, hogy az előbbi rendelkezik-e ilyen állandó telephellyel e tagállamban, meg kell jegyezni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban a 282/2011 végrehajtási rendelet 22. cikkére hivatkozik.

35 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy e 22. cikk számos olyan kritériumot ír elő, amelyeket e szolgáltatásnyújtónak figyelembe kell vennie a szolgáltatás igénybevevője állandó telephelyének a meghatározása céljából. Mindenekelőtt a szolgáltatást igénybe vevő adóalanynak nyújtott szolgáltatás jellegének és igénybevételének a vizsgálatáról van szó. Ezt követően, ha e vizsgálat nem teszi lehetővé e szolgáltatás igénybevevője állandó telephelyének az azonosítását, meg kell vizsgálni különösen azt, hogy a szerződésben, illetve a megrendelőn szereplő információk, valamint az igénybevevő tagállama által az igénybevevőnek kiadott és az igénybevevő által a szolgáltatásnyújtóval közölt hazaazonosítószám alapján az állandó telephely-e a szolgáltatás igénybevevője, és hogy az állandó telephely fizeti-e a szolgáltatásért. Végül, amennyiben a fent említett két kritérium nem teszi lehetővé a szolgáltatás igénybevevője állandó telephelyének az azonosítását, a szolgáltatásnyújtó jogosan tekintheti úgy, hogy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az, ahol az igénybevevő gazdasági tevékenységének székhelye található.

36 Következésképpen meg kell állapítani, hogy – amint a lengyel kormány és az Egyesült Királyság kormánya, valamint az Európai Bizottság is előadta – az említett 22. cikkből nem következik, hogy az érintett szolgáltatások nyújtója köteles lenne megvizsgálni a harmadik államban letelepedett társaság és a valamely tagállamban letelepedett leányvállalata közötti szerződéses viszonyokat annak meghatározása érdekében, hogy az előbbi e tagállamban rendelkezik-e ilyen állandó telephellyel. Az említett cikk (1) bekezdésének második albekezdése ugyanis különösen a szolgáltatásnyújtó és a szolgáltatást igénybe vevő adóalany közötti, szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződésre, nem pedig a szolgáltatást igénybe vevő ezen adóalany és azon jogalany közötti szerződéses viszonyokra vonatkozik, amely adott esetben

annak állandó telephelyeként azonosítható.

37 Végezetül, amint a f?tanácsnok az indítványának 73. és 74. pontjában megállapította, a szolgáltatásnyújtóra nem róhatnak olyan kötelezettségeket, amelyek az adóhatóságokat terhelik, azáltal, hogy megkövetelik t?le valamely anyavállalat és a leányvállalata közötti szerz?déses viszonyok vizsgálatát, holott ezen információk számára f?szabály szerint nem hozzáférhet?ek (lásd ebben az értelemben: 2019. október 3?i Altic ítélet, C?329/18, EU:C:2019:831, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

38 A fenti megfontolásokra tekintettel az el?terjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2006/112 irányelv 44. cikkét, valamint a 282/2011 végrehajtási rendelet 11. cikkének (1) bekezdését és 22. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a szolgáltatásnyújtó nem következtethet a harmadik államban letelepedett társaság állandó telephelyének valamely tagállam területén való fennállására kizárólag abból a tényb?l, hogy e társaság ott leányvállalattal rendelkezik, és hogy e szolgáltatásnyújtónak az ilyen megállapítás céljából nem kell vizsgálnia a két jogalany közötti szerz?déses viszonyokat.

A költségekr?l

39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vev? felek számára a kérdést el?terjeszt? bíróság el?tt folyamatban lév? eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekr?l. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthet?k meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következ?képpen határozott:

A 2008. február 12?i 2008/8/EK tanácsi irányelvvel módosított, a közös hozzáadottértékadó? rendszerr?l szóló, 2006. november 28?i 2006/112/EK tanácsi irányelv 44. cikkét, valamint a 2006/112 irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló, 2011. március 15? i 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet 11. cikkének (1) bekezdését és 22. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a szolgáltatásnyújtó nem következtethet a harmadik államban letelepedett társaság állandó telephelyének valamely tagállam területén való fennállására kizárólag abból a tényb?l, hogy e társaság ott leányvállalattal rendelkezik, és hogy e szolgáltatásnyújtónak az ilyen megállapítás céljából nem kell vizsgálnia a két jogalany közötti szerz?déses viszonyokat.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: lengyel.